

Dosarul nr. 2rac-98/22
2-20100312-01-2rac-06052022

Prima instanță - (Judecătoria Cahul, sediul central) jud: I. Cotea
Instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) jud: R. Petrov, N. Bondarenco, S. Pilipenco

ÎNCHEIERE

8 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Vasile Taranovschi în interesele Societății cu Răspundere Limitată „SDS Ekip”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cahul Gaz” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „SDS Ekip” și Primăriei satului Slobozia Mare, raionul Cahul cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 6 decembrie 2021 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 19 august 2020, SRL „Cahul-Gaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „SDS Ekip” și Primăriei s. Slobozia Mare, r-nul Cahul, prin care a solicitat încasarea în mod solidar, de la SRL „SDS Ekip” și Primăria s. Slobozia Mare, r-nul Cahul, a sumei de 23 444,05 lei cu titlu de prejudiciu și a sumei de 704 lei cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat.

În motivarea acțiunii, a indicat că la 29 noiembrie 2019, ora 12:36, SRL „SDS Ekip” a efectuat lucrări de terasament (instalarea stâlpilor din beton armat), în zona de protecție a conductei de gaze naturale subterane de presiune medie, amplasată în s. Slobozia Mare, str. Unirii, r-nul Cahul fără obținerea „Misiunii cu privire la efectuarea lucrărilor de terasament”. Ca urmare, în timpul efectuării lucrărilor neautorizate de terasament, a fost deteriorată conducta, fapt care a provocat scurgerea de gaze naturale.

Pentru restabilirea furnizării gazelor naturale a fost necesară intervenția echipei SDIT și a lucrătorilor sectoarelor de exploatare Giurgiulești și Slobozia Marc a filialei SRL „Cahul-Gaz”.

În urma incidentului produs, prejudiciul material suportat de SRL „Cahul-Gaz” constituie 23 444,05 lei, din care de la pierderile de gaze - 521,05 lei, cheltuielile materiale pentru restabilirea livrării gazelor - 1 136,40 de lei, livrarea

(conectarea) repetată a gazelor naturale spre utilajul de gaze în 184 de case locative – 9 883,01 lei, punerea în exploatare a 2 puncte de reglare a gazelor (PR(J) - 613,54 de lei și punerea în exploatare a 104 regulatoare individuale combinate de presiune (RICP) – 11 289,41 de lei.

Conform p.45 (12) din Regulamentul privind zonele de protecție a rețelelor de gaze naturale, aprobate prin Hotărârea Guvernului, nr.1104 din 14 noiembrie 2018, în zonele de protecție a rețelelor de distribuție a gazelor naturale se interzice îndeplinirea oricăror acțiuni care pot determina perturbarea funcționării normale a rețelelor sau deteriorarea lor prin efectuarea neautorizată a săpăturilor și altor lucrări de terasament, necoordonate cu operatorii sistemelor de distribuție a gazelor naturale.

Conform p.526, 527 din Cerințele minime de securitate privind exploatarea sistemelor de distribuție a gazelor combustibile naturale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.552 din 12 iulie 2017, întreprinderea care efectuează lucrări de excavare la o distanță mai mică de 15 m de la conducta de gaze trebuie să prezinte operatorului sistemului de distribuție a gazelor proiectul de efectuare a lucrărilor, pentru coordonarea și obținerea a misiunii cu privire la lucrările de terasament, în care să fie indicată condiția și modul de efectuare.

La 20 decembrie 2019, SRL „Cahul-Gaz” a expediat SRL „SDS Ekip” o scrisoare cu propunerea de a achita benevol prejudiciul material menționat.

La 28 ianuarie 2020, SRL „SDS Ekip” a expediat SRL „Cahul-Gaz” scrisoarea prin care a solicitat expedierea actelor confirmative, care justifică cheltuielile în mărimea pretinsă.

La 21 februarie 2020, SRL „Cahul-Gaz” a prezentat SRL „SDS Ekip” actele solicitate.

La 14 aprilie 2020, SRL „SDS Ekip” a expediat răspunsul prin care a admis parțial pretențiile, considerând că urmează de achitat doar 1 136,39 de lei pentru reparația gazoductului și 521,69 de lei pentru pierderile de gaze naturale.

SRL „Cahul-Gaz” nu este de acord cu sumele indicate de SRL „SDS Ekip” deoarece le consideră ca fiind neîntemeiate.

Totodată, luând în considerare faptul că Primăria s. Slobozia Mare, r-nul Cahul este proprietar al gazoductului în cauză, la data de 7 mai 2020, SRL „Cahul-Gaz” a înaintat o cerere în adresa acesteia cu rugămintea de a studia cazul dat și a interveni în scopul restituirii cheltuielilor și pierderilor suportate de SRL „Cahul-gaz”.

Conform p.2.2.1. și 2.2.2. din Contractul nr.653 din 26 noiembrie 2004, cu privire la efectuarea lucrărilor de deservire tehnică a obiectelor gazificate, încheiat între SRL Cahul-Gaz” și Primăria s. Slobozia Mare, în procesul de deservire tehnică Primăria s. Slobozia Mare se obligă să suporte cheltuielile pentru reparația gaz ductelor, precum pentru pierderile de gaze naturale la efectuarea lucrărilor de deconectare a gazelor.

Astfel, în baza contractului menționat, echipa Serviciului Intervenției Gaze și lucrătorii sectoarelor de exploatare Giurgiulești și Slobozia Mare a filialei „Cahul-Gaz” au efectuat reparația gazoductului dat și lucrări de livrare (reconectare) repetată a gazelor naturale spre utilajul de gaze în 184 de case locative, suportând cheltuielile expuse mai sus.

Conform pct. 5 din Regulamentul privind modul de transmitere a rețelelor de gaze întreprinderilor de gaze ale SA „Moldovagaz” la deservire tehnică aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.683 din 18 iunie 2004, antreprenor este persoana juridică sau fizică care se obligă să execute pe propriul risc o anumită lucrare beneficiarului iar beneficiar este persoana juridică sau fizică care se obligă să recepționeze lucrarea și să plătească prețul convenit.

La 16 iulie 2020, Primăria s. Slobozia Mare a prezentat un răspuns în care a indicat că nu va achita costul reparației gazoductului și a pierderilor de gaze naturale, deoarece nu este responsabilă pentru deteriorare, nefiind informată de către SRL „SDS Ekip” despre lucrările efectuate.

În aceeași scrisoare, Primăria s. Slobozia Mare a informat că a expediat în adresa SRL „SDS Ekip” un demers prin care atenționează că ultima este responsabilă de producerea incidentului și are obligațiunea de a achita prejudiciul cauzat.

A menționat că prejudiciul material cauzat SRL „Cahul-Gaz” nu a fost achitat benevol.

Prin hotărârea din 31 martie 2021 a Judecătoriei Cahul sediul central, s-a admis acțiunea înaintată de SRL „Cahul-Gaz” împotriva SRL „SDS Ekip” și Primăriei s. Slobozia Mare, r-nul Cahul cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat în mod solidar de la SRL „SDS Ekip” și Primăria s. Slobozia Mare, r-nul Cahul în beneficiul SRL „Cahul-Gaz” suma de 23 444,05 lei în contul reparării prejudiciului material și cheltuieli legate de achitarea taxei de stat în mărime de 704 lei.

La 8 aprilie 2021, SRL „SDS Ekip” a declarat apel împotriva hotărârii din 31 martie 2021 a Judecătoriei Cahul sediul central.

La 23 aprilie 2021, și Primăria s. Slobozia Mare, r-nul Cahul a depus apel împotriva hotărârii din 31 martie 2021 a Judecătoriei Cahul sediul central.

Prin decizia din 6 decembrie 2021 a Curții de Apel Cahul, s-a respins apelul declarat de SRL „SDS Ekip”.

S-a admis apelul declarat de Primăria s. Slobozia Mare, r-nul Cahul.

S-a casat integral hotărârea din 31 martie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul central, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care:

S-a admis acțiunea SRL „Cahul-Gaz” împotriva SRL „SDS Ekip” cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor judiciare.

S-a încasat de la SRL „SDS Ekip” suma de 23 444,05 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 704 lei cu titlu de taxă de stat.

S-a respins cererea reclamantului SRL „Cahul-Gaz” cu privire la încasarea de la Primăria s. Slobozia Mare, r-nul Cahul a despăgubirii pentru prejudiciul material și a cheltuielilor judiciare.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a reținut că argumentele prezentate de partea apelantă privind necesitatea respingerii acțiunii, poartă un caracter formal și declarativ, în esență constituind doar o simplă negație a pretențiilor înaintate de partea oponentă, fără a fi confirmate prin probe.

A menționat că SRL „SDS Ekip” nu a combătut situația faptică invocată și demonstrată de reclamant/intimat, deoarece în susținerea poziției sale nu a

prezentat în general nici o probă, poziția sa fiind bazată doar pe declarații și pe negarea formală a obligației existente.

Respectiv, instanța de apel a conchis că este întemeiată soluția privind încasarea sumei de 23 444,05 lei, aceasta constituind prejudiciul real și direct al pagubei cauzate și constituie cheltuielile efective suportate de către SRL „Cahul-Gaz” la restabilirea conductei de gaze naturale subterană.

La 14 aprilie 2022, avocatul Vasile Taranovschi, acționând în interesele SRL „SDS Ekip”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și a hotărârii, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, în temeiul prevederilor art. 432 alin. (2) lit. b) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

A susținut că hotărârile contestate au fost adoptate cu încălcarea gravă a normelor de drept material și încălcarea drepturilor fundamentale ale omului, în condițiile în care: instanța de apel a modificat din oficiu temeiul acțiunii și drept urmare a aplicat la admiterea acțiunii o normă materială ce nu putea fi aplicată datorită inadmisibilității modificării din oficiu a temeiului acțiunii; instanța inferioară a încălcat normele de drept material prin aplicarea într-o manieră inadmisibilă a răspunderii civile delictuale a SRL „SDS EKIP” față de SRL „Cahul-Gaz”, care nu era proprietarul gazoductului deteriorat; instanța inferioară a încălcat normele de drept material prin aplicarea legii materiale de executare a obligației privind restituirea unor cheltuieli care au fost achitate cu mult până la depunerea acțiunii; instanța inferioară a încălcat normele de drept material prin aplicarea legii materiale de executare a obligației privind restituirea unor cheltuieli care nu au fost probate ca fiind real suportate și respectiv nefiind probată per se existența unei obligații în acest sens; instanțele inferioare au încălcat drepturile omului și implicit dreptul la un proces echitabil sub aspectul garanției procesuale a motivării suficiente a hotărârilor judecătorești în sensul art.6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 8 februarie 2022, prin intermediul poștei, (vol. I, f.d.227), însă dovada legală de recepționare a acesteia lipsește.

Astfel, Colegiul consideră că recursul depus la 14 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice (vol. II, f.d.1), a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților cererea de recurs la 6 mai 2022, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Vasile Taranovschi în interesele SRL „SDS Ekip” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Vasile Taranovschi în interesele Societății cu Răspundere Limitată „SDS Ekip”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh